

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622200676
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8622200676.1

Uznesenie

Okresný súd Svidník v spore žalobcu V. banka W., a.s., so sídlom Z. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX proti žalovanej J. W., rod. B., nar.XX.XX.XXXX, B. č.5, XXX XX B. o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia **z a m i e t a .**

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom (v súlade s terminológiou používanou v ustanoveniach § 324 a nasl. v spojení s § 344 Civilného sporového poriadku súd dané podanie žalobcu bude označovať ako „návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia“, prípadne skráteno „návrh“) podaným na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pričom žiadal, aby súd rozhodol, že sa cit. „v prospech žalobcu zriaďuje záložné právo na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č.XXX, katastrálne územie B., obec B., okres W., a to pozemok, parc. č. XX/X, register „C“, výmera XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX, register „C“, výmera 243 m2, druh pozemku záhrady, pozemok, parc. č. XX/X, register „C“, výmera 40 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX, register „C“, výmera 664 m2, druh pozemku záhrady, pozemok, parc. č. XXX/XX, register „C“, výmera 966 m2, druh pozemku trvalé trávne porasty, stavba súpisné číslo 5, na pozemku parc. č.XX/X, druh stavby 10, popis stavby Rodinný dom a stavba bez súpisného čísla, na pozemku parc.č.XX/X, druh stavby XX, popis maštal, pričom zápis práv žalobcu bude vykonaný prednostne, t. j. pred zapísaným zabezpečovacím opatrením v prospech H.. Q. V., dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Z. XXX.“

2. V odôvodnení návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uviedol, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou uvedených nehnuteľností a tvrdil, že so žalovanou a P. W., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X ako s dlžníkmi uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, pričom k zabezpečeniu nárokov žalobcu vyplývajúcich z tejto zmluvy bola so žalovanou uzatvorená v súlade s ust. § 151b Občianskeho zákonníka zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX. Poskytnutím úveru bol podľa žalobcovho tvrdenia refinancovaný úver poskytnutý dlžníkom zo strany I. banka, a.s. a financie poskytnuté V. stavebnou sporiteľňou, a.s. a z toho dôvodu nastala len zmena v osobe veriteľa, ale predmet zostal zachovaný, keďže osoba záložcu, dôvod záložného práva- financovanie bytovej otázky dlžníkov zostali zachované, pričom nezmenil sa ani samotný

-2-

4C/25/2022

záloh. V návrhu následne uviedol, že dňa 07.01.2021 bol Okresnému úradu Svidník, katastrálnemu odboru doručený návrh žalobcu na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam v súvislosti s čím bola vyznačená plomba na základe V-14/2021, avšak vklad záložného práva vykonaný nebol z dôvodu, že katastru bolo doručené uznesenie Okresného súdu Svidník sp.zn.1C/2/2021 zo dňa 26.01.2021 o

nariadení zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia obsahujúce výroky obmedzujúce nakladanie s nehnuteľnosťami. Žalobca uviedol, že prerušením konania o vklade záložného práva k nehnuteľnostiam katastrom došlo a dochádza k výraznému obmedzovaniu jeho práv, keďže vznikol hrubý nepomer v právach z dôvodu, že žalobca poskytol dlžníkom financie na vyplatenie nárokov I. banky, a.s. a V. stavebnej sporiteľne, a.s. ale rozhodnutím súdu a následným prerušením vkladového konania prišiel o možnosť zabezpečenia svojich nárokov potvrdených záložnou zmluvou. Poukazujúc na ust. § 343, § 344 a § 326 ods.1 CSP tvrdil, že sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany súdu, nakoľko je splnená podmienka existencie spôsobilého predmetu záložného práva, splnená je podľa neho aj podmienka, že zabezpečovacie opatrenie bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a splnená je aj podmienka existujúcej obavy z budúceho marenia exekúcie. Tvrdil, že z titulu podpísanej zmluvy o úvere eviduje peňažnú pohľadávku voči žalovanej a že návrh na zabezpečovacie opatrenie smeruje k nehnuteľnostiam a že podložený je podpísanou záložnou zmluvou a návrhom podaným na kataster dňa 07.01.2021. K obave z budúceho marenia exekúcie uviedol, že spoludlžník žalovanej bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 02.07.2019 sp.zn.2T/15/2019 právoplatným dňa 19.07.2019 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona, pričom poukázal na to, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam síce zapísané bolo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.08.2017 len žalovanej, ale vzhľadom na skutočnosť, že nehnuteľnosti nadobudnuté boli za trvania manželstva, spadajú do masy BSM, bez ohľadu na zápis v katastri. Žalobca uviedol, že o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiada aj z dôvodu, že H.. Q. V. ako osoba oprávnená z uznesenia súdu môže iniciovať speňaženie nehnuteľnosti pred žalobcom napriek tomu, že ten má uzatvorenú so žalovanou záložnú zmluvu a návrh na vklad záložného práva bol podaný už 07.01.2021.

3. Žalobca k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako dôkaz pripojil len Návrh na vklad záložného práva adresovaný a doručený Okresnému úradu Svidník- katastrálny odbor dňa 07.01.2021, číslo konania V 14/2021.

4. Vzhľadom na podaný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, postupujúc podľa § 343, § 344 a § 328 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v lehote tam uvedenej pristúpil súd k rozhodnutiu o tomto návrhu, pričom tento v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobca podľa názoru súdu neosvedčil splnenie zákonných podmienok pre nariadenie požadovaného zabezpečovacieho opatrenia.

5. Podľa § 343 ods.1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

-3-

4C/25/2022

6. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Podľa § 326 ods.1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

8. Podľa § 329 ods.1, 2 a 3 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie,

nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

9. Zmyslom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Či je, alebo nie je prítomná existencia takejto obavy, tak to možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania aktivít povinným, týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho). Zabezpečovacie opatrenie slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Vo všeobecnosti záložné právo ako vecné právo k cudzej veci (zálohu) plní okrem zabezpečovacej funkcie aj uhradzovaciu funkciu, ak primárna povinnosť dlžníka spočívajúca v úhrade peňažnej pohľadávky nebude splnená. Konanie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia je plne ovládané dispozičným princípom. To znamená, že toto konanie nie je možné začať ex offo, ale len na návrh. V návrhu na začatie konania na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí veriteľ (navrhovateľ) okrem všeobecných náležitostí podania a žaloby, opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, predmet záložného práva ako aj skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež k návrhu pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Konajúci súd musí pred rozhodnutím o nariadení zabezpečovacieho opatrenia skúmať splnenie podmienok na jeho nariadenie, pričom spravidla dokazovanie nevykonáva, rozhoduje bez pojednávania a výsluchu strán. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie, teda súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované

-4-

4C/25/2022

skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné, pričom strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie.

10. Rozhodovanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v súdnom konaní možno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd musí pamätať na to, že ochrana musí byť poskytnutá ako tomu, kto žiada nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, tak v rámci ústavných pravidiel aj tomu, proti ktorému zabezpečovacie opatrenie smeruje. Pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci, a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemusia byť nepochybne preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o zabezpečovacom opatrení mal súd vykonávať podrobné a rozsiahle dokazovanie, keďže to sa v zásade vykonáva až na pojednávaní (§ 188 ods.1 CSP). Pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné, aby boli okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

11. Vo všeobecnosti pritom platí, že je výlučne vecou navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý požaduje takúto ochranu podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Na návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa tak v zmysle platnej právnej úpravy (§ 326 ods.1 CSP v spojení s § 344 CSP) v porovnaní so žalobou kladú osobitné, ďalšie a vyššie požiadavky, čo je logické, nakoľko v štádiu a lehotách v ktorých súd rozhoduje o návrhu na zabezpečovacie opatrenie nie je mysliteľné, aby vykonával rozsiahle dokazovanie, prípadne aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania.

12. Zákonná úprava pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia teda vyžaduje splnenie základných podmienok, ktorými sú: a/ osvedčenie dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, b/ osvedčenie existencie obavy budúceho zmarenia exekúcie (princíp opodstatnenosti) a c/ primeranosť zásahov do majetkových pomerov dlžníka.

13. V prejednávanom prípade súd, posudzujúc danú vec vo svetle zhora uvedených zásad a citovanej zákonnej úpravy dospel k záveru, že nebolo žalobcom osvedčené splnenie ani základných procesných a materiálnych podmienok pre poskytnutie ochrany žalobcovi nariadením požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca vo svojom návrhu síce správne uviedol, že, cit. "navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu na jeho zriadenie hodnoverne preukázať dôvodnosť a existenciu svojho nároku voči žalovanému" a že musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti, t.j. cit. „že navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia má voči dlžníkovi peňažnú pohľadávku, že dlžník vlastní majetok, na ktorý je možné záložné právo zriadiť a že obava, že exekúcie bude ohrozená je dôvodná“, no tieto svoje správne teoretické východiská a postuláty absolútne nijako nepremietol do svojho návrhu, keď absolútne ničím neosvedčil ani len existenciu peňažnej pohľadávky voči žalovanej na zabezpečenie ktorej má navrhované zabezpečovacie opatrenie slúžiť. Žalobca v návrhu takúto

-5-
4C/25/2022

pohľadávku ani nijako nešpecifikoval, vôbec neuviedol o akú peňažnú pohľadávku, v akej výške sa vôbec má jednať (aby súd okrem iného mohol posúdiť proporcionalitu navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia k výške pohľadávky), neuviedol ani len výšku úveru, ktorý mal byť predmetom úverovej zmluvy, ktorej uzavretie v návrhu tvrdil, ale ktorú súdu nepredložil. Ako jediný dôkaz k návrhu pripojil len návrh na vklad záložného práva adresovaný katastrálnemu odboru Okresného úradu Svidník, ktorý ale osvedčuje len to, že žalobca ako záložný veriteľ, ktorým má byť na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku nachádzajúcemu sa v k.ú. B., zapísanému na LV č.XXX (ani záložnú zmluvu súdu nepredložil) podal návrh na vklad záložného práva za účelom zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa voči dlžníkovi P. W. a J. W. na splatenie úveru s jeho príslušenstvom a súčasťami podľa úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX. Ani v tejto listine nie je nijako špecifikovaný a vôbec uvedený, vyčíslený peňažný nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

14. Ak navrhovateľ argumentoval tým, že prerušením konania o vklade záložného práva k nehnuteľnosti katastrom dochádza k výraznému obmedzovaniu jeho práv a že uznesenie súdu o neodkladnom a zabezpečovacom opatrení sp.zn.1C/2/2021, na základe ktorého k tomu došlo mylne vychádzalo z obavy oprávnenej H.. Q. V., že plomba V-XX/XXXX smeruje k prevodu nehnuteľnosti, hoci tá v skutočnosti mala slúžiť len na výmenu záložného veriteľa, tak k tomu súd uvádza, že účelom zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 CSP nie je zvrátiť, revidovať, či preskúmať výsledok a správnosť postupu katastrálneho úradu (to patrí v zásade správne súdnictvu), ani preskúmať správnosť iného uznesenia súdu (tu 1C/2/2021) alebo ho revidovať. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 CSP je možné len v situácii riadneho osvedčenia striktných a jasných zákonných podmienok na jeho nariadenie (ktoré aj žalobca sám správne pomenoval, no ničím neosvedčil). Úlohou súdu tu bolo posúdiť a rozhodnúť, či sú alebo nie splnené zákonné podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 CSP a nie obísť, či nahrádzať katastrálne, či iné súdne konanie a vykonať zápis resp. zriadiť záložné právo na základe záložnej zmluvy žalobcu a žalovanej. Žalobca návrh koncipoval tak, akoby od súdu žiadal v skutočnosti len nahradenie činnosti katastrálneho úradu automatickým vykonaním zápisu záložného práva na základe uzatvorenej záložnej zmluvy, čo nie je možné. Súd by mohol žalobcom požadované zabezpečovacie opatrenie nariadiť len vtedy, ak by žalobca preukázal zákonné podmienky na jeho nariadenie v zmysle § 343 CSP, čo sa nestalo. Súd má za to, že žalobca v konaní riadne neosvedčil existenciu konkrétnej (vyčíslenej) peňažnej pohľadávky voči žalovanej na zabezpečenie ktorej má navrhované zabezpečovacie opatrenie slúžiť, pričom už len v dôsledku tejto skutočnosti zároveň nevyhnutne platí, že nateraz ani ničím neosvedčil obavu z ohrozenia a budúceho zmarenia exekúcie. Žalobca zároveň neosvedčil ani primeranosť navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k pohľadávke (a jej výške) na zabezpečenie ktorej sa má nariadiť zabezpečovacie opatrenie a ktorá by podľa tvrdenia žalobcu mala mať pôvod v úverovej zmluve, čo je logický záver plynúci z toho, že nielenže nepredložil ani len danú úverovú zmluvu, ale ani len neuviedol napr. výšku poskytnutého úveru, jeho splatnosť, spôsob a priebeh splácania a pod. (§ 329 ods.2 v spojení s § 344 CSP).

15. V danom prípade žalobca obsahom svojho návrhu, opísaním rozhodujúcich skutočností v ňom a jediným pripojeným dôkazom neosvedčil, že ide o prípad, kedy by bolo možné nariadiť požadované zabezpečovacie opatrenie. Súdu pritom neprináleží rozhodujúce skutočnosti, ktoré má uviesť žalobca navrhujúci nariadenie zabezpečovacieho opatrenia si domýšľať, alebo vyhľadávať dôkazy, či by prípadne nebol skutočne dôvod na nariadenie

-6-

4C/25/2022

zabezpečovacieho opatrenia za účelom ochrany práva žalobcu či zamedzenia vzniku škody. Nie je povinnosťou, ale ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho postavenia musí byť nezávislý a nestranný vyzývať žalobcu na predloženie ďalších dôkazov, keďže by tým zasiahol do procesnej rovnováhy a išlo by o neprípustné preferenčné zaobchádzanie, zvýhodňovanie jednej strany v spore a porušenie princípu rovnosti strán. Nepredloženie týchto dôkazov a neuvedenie skutočností osvedčujúcich návrh žalobcu tu totiž nie je procesným nedostatkom návrhu, ale neunesením dôkazného bremena a bremena tvrdenia potrebného pre úspech žalobcu. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady návrhu, ale bráni vyhovneniu návrhu. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcov (nehovoriac o tom, že ide o profesionála v oblasti poskytovania úverov), aby osvedčil tie skutočnosti, ktoré zákon predpokladá (a ktoré paradoxne aj sám správne všeobecne vymenoval, ale nenaplnil ich žiadnym konkrétnym obsahom zodpovedajúcim tu súdnej veci, neosvedčil ich) a aby už spolu s návrhom predložil všetky dôkazy na ich osvedčenie, čo sa nestalo.

16. S poukazom na § 344 v spojení s § 326 ods.1 CSP mal žalobca opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana, keďže nie je možné zasiahnuť do majetkových práv dlžníka, hoci len zriadením sudcovského záložného práva v prípade, ak nárok nie je minimálne osvedčený, čo je súd povinný vyhodnotiť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu.

17. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí byť peňažná pohľadávka konkrétne špecifikovaná, odôvodnená a podložená tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný, čo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru súdu v danom prípade ku dňu vydania tohto uznesenia splnené nie je. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

18. Súd na podporu svojho záveru poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, strana 1157, výklad k § 343 CSP, keďže sa s ním stotožňuje, kde je takisto jasne uvedené, cit: "konanie o zriadení zabezpečovacieho opatrenia je ovládané dispozičnou zásadou a zabezpečovacie opatrenie tak možno nariadiť len na návrh...S poukazom na § 344 v spojení s § 326 ods.1 CSP bude musieť navrhovateľ opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Nebude možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zriadením sudcovského záložného práva v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený". Následne ten istý komentár k § 343 CSP na strane 1158 uvádza, cit. "V návrhu...by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť

-7-

4C/25/2022

ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia".

19. Tu žalobca nikde ani len nešpecifikoval konkrétnu peňažnú pohľadávku, peňažný nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz na jej osvedčenie, neuviedol ani výšku úveru, ako a dokedy sa mal vrátiť (návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pritom podal viac ako 15 mesiacov po podaní návrhu na vklad záložného práva), z čoho je zrejmé, že zákonnú podmienku

neodkladnosti zásahu a osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku ktorému sa má poskytnúť ochrana nepreukázal.

20. S vyššie uvedeným logicky súvisí neosvedčenie hrozby zmarenia exekúcie, kde si súd opäť pomôže už citovaným Veľkým komentárom k CSP (vid' strana 1158), kde ten okrem iného uvádza, cit. " Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie...aj pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by mal teda aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality."

21. Ak úplne chýba tvrdenie o výške pohľadávky, ktorá má byť predmetom zabezpečenia, potom ani nemožno posúdiť primeranosť k hodnote majetku, ktorý má byť zabezpečovacím opatrením postihnutý (kam v tomto prípade patrí aj rodinný dom, teda obydlie) čo je ďalší dôvod, prečo neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pre neosvedčenie proporcionality daného opatrenia (že nejde o hrubý nepomer medzi výškou pohľadávky a takým zabezpečením) zo strany žalobcu. Na rozdiel od zriadenia záložného práva zmluvou, kde je vecou dohody strán a slobodného rozhodnutia dlžníka, aký hodnotný majetok založí na zabezpečenie pohľadávky, pre súdom nariadené zabezpečovacie opatrenia táto podmienka (proporcionality) musí byť skúmaná a splnená vždy.

22. Súd podporne poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/33/2019 podľa ktorého je potrebné, aby žalobca navrhujúci zabezpečovacie opatrenie , cit „osvedčil, že nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia je reálne a bezprostredne hrozí. Žalobca musí túto obavu osobitne špecifikovať, v čom konkrétne spočíva. Iba samotná existencia dlhu (bez ohľadu na to v akej výške) obavu z ohrozenia budúcej exekúcie neosvedčuje. Osvedčenie musí byť založené na konkrétnom správaní odôvodňujúcom túto obavu. Súd musí rovnako skúmať aj princíp proporcionality, t.j. musí skúmať, či zabezpečovacie opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a aj v tomto smere rozhodnutie náležite odôvodniť."

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súdu neostávalo iné, než o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, to znamená v celom rozsahu ho zamietnuť.

24. Pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods.2 CSP v spojení s § 344 CSP). Ak by po vydaní tohto uznesenia došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nič nebráni žalobcovi podať nový návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (§ 329 ods.3 CSP v spojení s § 344 CSP).

-8-

4C/25/2022

25. Čo sa týka výroku o trovách konania, Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie podobné § 145 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 v zmysle ktorého sa v uznesení o nariadení predbežného opatrenia o náhrade trov konania nerozhodovalo. Preto v zmysle Civilného sporového poriadku je potrebné aj pri rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného, či zabezpečovacieho opatrenia rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, v prípade, že ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods.1 CSP).

26. Tu rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Preto súd o trovách konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol, a to podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nevznikol, lebo vzhľadom na zamietnutie návrhu v celom rozsahu mala plný úspech žalovaná, preto jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú (návrh ani uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa jej v zmysle § 331 ods.1 veta druhá CSP v spojení s § 344 CSP ani nedoručujú), preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

-9-

4C/25/2022

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.